

"Levensvragen (sonnet)"

met onrecht overvallen zonder weet
door dierbaar lief dat geen respect verstaat
ontvlucht in willoos immoreel gewaad
alsof het heel normaal is wat men deed

verdriet dat ogen pijnlijk smarten laat
met tranenvocht dat buiten oevers treedt
om aangezicht te tekenen zo wreed
door zilte nat dat bijtend kerven gaat

is dit de moraal van de mens op aard
het onontkoombaar hard dat ons belaagt
een egoïsme dat zulks doen verklaart

is het misschien teveel van ons gevraagd
de norm te spelen met een open kaart
zo medemens het leven graag behaagt

© februari 2011, Mijler, BasicPublishing.nl